

erne, eller er betinget af foranstaltninger, foretaget af det offentlige, eller er fremkommet ved forbedringer i den skattepligtiges besiddelsestid, i sidste fald dog naturligvis således, at udgifterne til forbedring fradrages, forsåvidt forbedringen ikke skyldes omkostninger, der har været fradraget i den skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen i nr. 1 b er begrænset til *skibe, der benyttes erhvervsmæssigt*. For fartøjer, der benyttes privat, vil der normalt ikke opstå nogen avance ved afhændelsen, idet anskaffelsessummen med tillæg af afholdte vedligeholdelses- og forbedringsudgifter, der som private udgifter ikke har kunnet fradrages i den skattepligtige indkomst, sædvanligvis ikke vil blive dækket ved salg, ligesom de værdier, som anbringes i privat benyttede fartøjer — sædvanligvis sejl- eller motorbåde — er af relativt beskeden omfang. Anderledes ligger forholdet ved erhvervsmæssigt benyttede skibe. Disse kan gøres til genstand for skattefri afskrivninger, hvorved der ofte vil kunne etableres en betydelig skjult reserve. Når denne reserve realiseres ved skibets afhændelse, forekommer det rimeligt, at den opståede avance undergives beskatning ud fra det synspunkt, at de foretagne afskrivninger har været for høje. Den foreslåede regel går dog videre, idet den skattepligtige kapitalvinding også omfatter værdistigning ud over den oprindelige anskaffelsessum, altså konjunkturførtjenesten.

Nr. 1 c. Under bemærkningerne til § 5 er nærmere redegjort dels for de gældende regler med hensyn til beskatning af avance ved salg af *driftsmidler*, dels for de betragtninger, der har ført til, at man har ment at burde henføre avance ved samlede afhændelser af driftsmidler under kapitalvindingsbeskatningen, medens vinding eller tab ved enkeltstående afhændelser inddrages under indkomstopgørelsen.

Bestemmelsen angår kun erhvervsmæssigt benyttet løsøre, men ikke privat benyttet løsøre. Om motiveringen for denne begrænsning gælder det samme, som er anført ovenfor under nr. 1 b vedrørende privat benyttede fartøjer.

Nr. 1 d. Med hensyn til denne bestemmelse henvises til bemærkningerne til § 5.

Nr. 2. I overensstemmelse med kommissionsudkastet er det her foreslået, at avance ved salg af *aktier og lignende værdipapirer*, hvorved forstås værdipapirer, der ligesom aktier er bærere af andels- og udbytterettigheder i selskaber med begrænset ansvar, falder ind under kapitalvindingsbeskatningen.

Nr. 3. Ved inddragelsen af avance ved *salg af tegningsret* under beskatning som kapitalvinding

og ved bestemmelsen om, at hele salgsvederlaget skal anses som fortjeneste, jfr. § 131, stk. 1 e, har man anlagt det synspunkt, at salget af tegningsretten som et partielt salg af aktieretten udgør en selvstændig transaktion, hvis økonomiske resultat derfor også bør beskattes selvstændigt uafhængigt af, hvorledes der forholdes med moderaktien. Ved eventuel realisation af moderaktien vil der med dennes oprindelige anskaffelsessum som udgangspunkt være at foretage en opgørelse af eventuel kapitalvinding eller tab, og eventuel værdinedgang for moderaktien som følge af nyttegningen vil her naturligvis henholdsvis reducere kapitalvindingen eller forøge kapitaltabet.

Nr. 4. Efter den nugældende lovgivning skal *beløb, som udloddes til aktionærer eller andelshavere ved likvidation* af det pågældende selskab, medregnes i modtagerens skattepligtige indkomst. Reglen praktiseres således, at den skattepligtige avance beregnes som forskellen mellem likvidationsudbyttet og aktiens eller andelsbevisets pålydende værdi, uden hensyn til den anskaffelsessum, for hvilken aktionæren eller andelshaveren har erhvervet det pågældende værdipapir, og man kan således komme ud for, at en aktionær beskattes af likvidationsudbytte, selv om hans anskaffelsessum for de pågældende aktier overstiger, hvad han får udloddet. Som anført i bemærkningerne til § 11 hører likvidationsudbytte naturligt hjemme under afsnittet om skat af kapitalvinding, og man har samtidig med, at man har stillet forslag om overgang til denne beskatningsform, ved bestemmelsen i § 131, stk. 1 f, foreslået, at den skattepligtige kapitalvinding beregnes som den skattepligtiges andel i likvidationsprovenuet med fradrag af det beløb, for hvilket han har erhvervet de pågældende aktier eller andelsbeviser, således at man undgår de ovenfor omtalte urimelige resultater.

Bestemmelserne betegner et nødvendigt supplement til reglen i § 11, hvorefter likvidationsudbytte eller udstedelse af friaktier ikke betragtes som skattepligtig indkomst, og der kan derfor om motiveringen for det foreslåede system henvises til de til denne paragraf gjorte bemærkninger.

Nr. 5. Under den af skattelovskommissionen foreslåede kapitalvindingsbeskatning var ikke tænkt inddraget *avance ved afhændelse eller indfrielse, herunder udtrækning, af offentlige obligationer*. Begrundelsen herfor var navnlig det administrative besvær, som en omfattende kontrol med disse effekters anskaffelses- og salgstider måtte medføre, i hvilken forbindelse må erindres, at kommissionen som udgangspunkt for beregningen af kapitalvindingen principalt gik ud fra aktivernes oprindelige an-